

Nieuwe dansvoorstelling van Eleanor Bauer, 'Dance for the Newest Age (the Triangle Piece)', in première

Van wiskunde naar wilde verbeelding

Na (*Big Girls Do Big Things*), haar verbluffende soloverkenning van performancekunst, gooit de Amerikaanse choreografe en danseres Eleanor Bauer het in *Dance for the Newest Age (the Triangle Piece)* over een andere boeg. Zo gaat ze het moderne gedachtegoed letterlijk te lijf: zes lichamen belichamen een dik uur de meest complexe concepten, affecten en sensaties.

DOOR PIETER TJONCK

BRUSSEL • Die zes dansers dansen in een gelijkzijdige driehoek waaromheen het publiek plaatsneemt. Bauer onderzoekt met *Dance for the Newest Age* de 'onzichtbare' principes die materie en beweging sturen.

De voorstelling vertrekt van een filosofische bedenking. Na het uiteenvallen van grote stichtende verhalen gingen wetenschap, religie en filosofie en politiek in de moderniteit elk huns weegs. Enkel newagegoeroes proberen nog om een nieuw *grand récit* bijeen te sprokkelen uit die kennisgebieden. Maar wat die uiteenlopende gebieden echt verbindt is het blote feit dat ze allemaal uit ons brein voortspruiten. En ook: onze hersens en lichamen produceren die verhalen niet enkel, ze moeten ze ook weer samenvatten en -houden. Er zin uit puren, dus.

Maar hoe toon je dat met dans zonder meteen pompeus, betweterig of belerend te worden? Bauer lost dat op door te doen waar ze goed in is: dansen en die dans construeren. De basisconstructie van deze dans is heel ongewoon. Het publiek zit rond een driehoekig speelveld waarop een gelijkzijdige grote driehoek, en daarbinnen een kleinere drie-

hoek uitgezet zijn. De zwaartelijnen verbinden de punten van de twee driehoeken. Het doet denken aan esoterische tekens. Heel new age dus. De ragfijne, korte, vleeskleurige kleedjes met vleermuis mouwen boven felgekleurde badpakken, een ontwerp van Ada Rajszyz, dragen bij aan dat sfeertje. Maar schijn bedriegt.

Telkens ging het in essentie om pure wiskunde en logica, maar dan gefilterd door lichamen

Elk dansfragment van dit stuk blijkt minutieus uitgewerkt en is telkens gebaseerd op een welbepaald concept. In de eerste scène verbeelden de zes dansers de overgang van de materie van de vaste naar de gastoestand. Daarna beelden ze de ellipsconstructie van Archimedes uit. Volgt een uitgesponnen demonstratie van de principes die architect Buckminster Fuller ontwikkelde voor zijn gigantische bouwsels. Zo is wellicht ook voor latere, minder strakke beelden, een 'juiste' verklaring te geven. De muziek

van Chris Pek voegt aan die verzamelde kennis een extra laag toe. Drie stemmen bezingen in zweverig canongezang de drie werkingsniveaus van het menselijk brein, van de kleine hersenen tot de neocortex, en welke emoties, sensaties, gedachten daarmee verbonden zijn.

Het gekke is dat je, als kijker, die verklaringen misschien wel vermoedt, maar vrijwel zeker iets anders ziet. Dat heeft alles te maken met de manier waarop de dansers die principes belichamen, door hun blikken, uitzicht, manier van bewegen, stemmen. Bij de Buckminster Fullerdans had ik het gevoel naar symbolistische schilderijen te kijken. Ik zag in de in elkaar grijpende kringetjes die de dansers vormen als vanzelf een voorstelling van een gelukzalige utopische toestand van de mensheid. Dat soort vormen heeft snel iets zweverigs, met een geur van goedkope extase. Maar dat zit niet per se in het werk zelf, wel in mijn manier van kijken, in de manier waarop mijn hersens reageren op hun omgeving.

Dat is telkens weer zo. Bij de constructie van de ellips trok vooral de intensiteit van de blikken tussen de dansers, en de vraag hoe ze erin slaagden om niet te botsen, mijn aandacht. Ten koste van Archimedes. Bij de openingsscène twijfelde ik of dit een metafoor was voor de vertwijfelde mens, vooraleer ik besloot gewoon te genieten van zes prima dansers. Maar telkens ging het dus in essentie om pure wiskunde en logica. Maar dan gefilterd door lichamen. Zij zijn het die de verbeelding aan het werk (en soms ook op het verkeerde been) zetten. Op volle toeren.

i Op tournee, o.a. in de Vooruit.
www.goodmove.be

■ De dansers belichamen o.a. complexe concepten zoals de ellipsconstructie van Archimedes of de principes die architect Buckminster Fuller ontwikkelde voor zijn bouwsels.

FOTO E. BAUER